Det Annulerade Styrelsebeslutet

ang. Sala Ångsåg. AB.

hvarigenom Kontrollantskapet skulle kringgås men som sedermera måste strykas.

J dithörande brefvexling

11/8 1884 Brev Hummel-Bergman

13/8 " " " "

15/8 " " " "

[Af]skrift

Protokoll, hållet vid sammanträde med Styrelsen för Lule Ångsnickeri Aktiebolag i Luleå den 2 Augusti 1884.

Närvarande: Herrar D Hummel, G. H. Erasmie och H Örtenblad.

§ 1.

Med anledning af Inspektor Brännströms hemställan, att få vid Carlsvik för sitt behof uppföra ladugård och uthus, beslöts, att, alldenstund bolagets ordinarie skogstingång egentligen med nästa år upphör, och det således är ovisst i hvad omfattning bolaget derefter kan komma att bedrifva sågverksrörelsen, några nybyggnader icke för närvarande borde förekomma, utan skulle dervid tills vidare bero.

§ 2.

Åt verkställande direktören Herr D Hummel uppdrogs, att med Aktiebolaget Sågverksegarnes Garanti Förening ordna omsättningarna af de tvänne (2ne) lån, som bolaget af garantiföreningen erhållit, af hvilka det ena, stort Kronor 365000, förfaller den 23 November innevarande år och det andra, kr. 150.000, förfaller den 8 Januari 1885; och alldenstund lagret vid sågningstidens slut i år jemte det vid Carlsvik då qvarvarande timmet icke torde komma att i värde fullt motsvara det lager, som i och för nämnde lån pantsattes, så eger Herr Hummel att af valutorna för årets skeppningar reservera, hvad som anses nödigt för verkställande af den inbetalning på kapitalet,

§ 1.

Med anledning af Inspektor Brännströms hemställan, att få vid Carlsvik för sitt behof uppföra ladugård och uthus, beslöts, att, alldenstund bolagets ordinarie skogstingång egentligen med nästa år upphör, och det således är ovisst i hvad omfattning bolaget derefter kan komma att bedrifva sågverksrörelsen, några nybyggnader icke för närvarande borde förekomma, utan skulle dervid tills vidare bero.

§ 2.

Åt verkställande direktören Herr D Hummel uppdrogs, att med Aktiebolaget Sågverksegarnes Garanti Förening ordna omsättningarna af de tvänne (2ne) lån, som bolaget af garantiföreningen erhållit, af hvilka det ena, stort Kronor 365000, förfaller den 23 November innevarande år och det andra, kr. 150.000, förfaller den 8 Januari 1885; och alldenstund lagret vid sågningstidens slut i år jemte det vid Carlsvik då qvarvarande timmet icke torde komma att i värde fullt motsvara det lager, som i och för nämnde lån pantsattes, så eger Herr Hummel att af valutorna för årets skeppningar reservera, hvad som anses nödigt för verkställande af den inbetalning på kapitalet, som sålunda må blifva erforderlig, äfvensom för liquiderandet af upplupen ränta; och är under denna dag särskild fullmagt, enligt det af Aktiebolaget Sågverksegarnes garantiförening afgifna formulär till Herr Hummel i och för denna sak af-

lemnad.

§ 3.

Som firman Bergman Hummel & C:o under loppet af innevarande år kommer att upplösas och den förmån, som bolaget hittills haft att af bemälde firma få sina löpande förlagsbehof, sålunda upphör, uppdrogs åt verkställande direktören Herr D. Hummel att med en eller flera bankinrättningar söka på möjligast förmånliga vilkor ordna finanserna för kommande året, hvarvid Herr Hummel eger rätt att å bolagets vägnar ensam underteckna alla härför nödiga handlingar, med undantag af rena förbindelser, hvilka, enligt gällande reglemente skola af minst 2:ne styrelseledamöter undertecknas, och skulle utdrag af detta protokoll i öfrigt såsom fullmagt gälla.

§ 4.

Beslöts, att försäljningarna af Carlsviks och Snickerifabrikens tillverkningar för år 1885 skulle såsom hittills omhänderhafvas och utföras af verkställande direktören Herr D Hummel, som derföre icke belastar andra kostnader än rese- porto- och telegramkostnader.

Luleå som ofvan

D. Hummel. G. H. Erasmie H. Ortenblad

Rätteligen afskrifvet intyga:

behof, sålunda uppdrog, uppdrogs åt verkställande direktören Herr D. Hummel att med en eller flera bankinrättningar söka på möjligast förmånliga vilkor ordna finanserna för kommande året, hvarvid Herr Hummel eger rätt att å bolagets vägnar ensam underteckna alla härför nödiga handlingar, med undantag af rena förbindelser, hvilka, enligt gällande reglemente skola af minst 2ne styrelseledamöter undertecknas; och skulle utdrag af detta protokoll i öfrigt såsom fullmagt gälla.

§ 4.

Beslöts, att försäljningarna af Carlsviks och Snickerifabrikens tillverkningar för år 1885 skulle såsom hittills omhänderhafvas och utföras af verkställande direktören Herr D Hummel, som derföre icke belastar andra kostnader än rese- porto- och telegramkostnader.

Luleå som ofvan

D. Hummel. G. H. Erasmus A. Örtenblad

Rätteligen afskrifvet intyga:

Gunnar Lundgren C. W. Lindgren

Luleå d. 11 Aug 1884.

Broder!

Ditt gårdagsbref har gjort mig rent af förtviflad — vare detta nog sagt! Jag har på det mest skamlösa sätt blifvit förd bakom ljuset af H[illegible] hvilken jag hädanefter tyvärr måste anse, som en stor usling. Han försäkrade nemligen på sitt vanliga, öfvertygande och som det tycktes sätt framlika sätt, att han haft ett det mest angenäma samtal med din k. far, att de begge derunder blifvit fullkomligt ense om de beslut, som protokollet af den 2dra dennes innehåller. Då jag sett och genomläste hans P. M. till protokollet tillade han — "Hr O. kan vara fullt lugn, att jag aldrig i sådana vigtiga saker gör något, utan att jag är ense med Hr Br. — och hvad P. M:et innehåller äro Br. och jag fullt ense om". Detta hörde äfven Bn och har han idag, då jag frågade honom, om han påminte

men

Sig detta yttrande, sagt, att han upp-
fattadt det <u>precist</u> lika, som
jag nu återgifvit det.
Jag erkänner villigt och gerna,
att det varit min <u>pligt</u>, att detta
oaktadt höra mig för, men jag
har nu blifvit grymt lurad och
skall nog akta mig för framtiden
om jag fortfarande blir hedrad
med förtroendet, att få bevaka
din fars intressen. Bed honom
att ej döma mig för strängt för
min denna gång visade alltför stora
godtrogenhet. Alla de <u>små</u> obehag
jag har haft och troligen får på
den post, jag har här, räknar jag
för <u>ingenting</u>, emot om han <u>ett</u>
<u>enda ögonblick</u> ej skulle anse mig
värdig det förtroende, han skänkt
mig. Tio gånger hellre ser jag, att
han säger mig rent ut — res, ni
passar mig icke. Jag känner mig
så olycklig öfver hvad som passe-
rat, att jag vore färdig till hvad
som helst! Och dina förebråelser
sedan — så befogade de än äro, har
jag gräsligt svårt att smälta dem.
Då ~~[illegible]~~ anlände hit, hvad jag genast

få tala vid honom i enrum. Jag
sade honom då, att jag aldrig skulle
kunna tro, att han på detta sätt
ville narra mig, att lemna min
underskrift på en sak, som stod
i strid med Hr B:s mening och
åsigt, som han väl visste, att jag
här icke på minsta sätt ville från-
gå etc. Härpå svarade han, att
det den åd nu reglerat med B:r.
Hvarpå jag svarade, att om han
ej ville göra det tillägget till pro-
tokollet, att "beslutet underställes
Hr B:s godkännande", så ämnar
jag i protokollsboken anteck-
na, att jag återkallar min under-
skrift etc. Han blef då helt – och
frågade, hvem som gifvit mig
notis om, att Hr B. ej gillar be-
slutet. Jag svarade härpå, att
jag har det från säkert håll, men
detta oaktadt icke från B:r själf.
Det är väl John – så – kan jag
tro och få utför han i en mängd
notiser ~~om~~ etc, som jag nu ej
vill upprepa, emedan som du vid
tillfälle skall få veta på, om
du får önska. Jag sade honom

emellertid ~~att~~ ej af hvem, jag
får veta sanningen, utan att
tänk efter för att det var af
dig. — Sedan han något begärt
sig förklarade han (jag vill) att göra det
skriftligt, som jag nämnde, samt
sade att det huru som helst varit
hans mening att göra det. — Om
han ej gör det i morgon, så
har jag ju ej annan utväg än att
återtaga min underskrift?
Jag medsluter en P. M. såsom
jag ämnat stilisera mitt åter-
tagande och min protest mot
fattade beslutet.
Bifogar äfven en afskrift af pro-
tokollet. Denna skulle jag
långt förr detta hafva sändt din k.
far, men jag skattade honom så,
som om jag visst tänkte skulle
sända honom afskriften. Att jag
sedan dröjt beror på, att då
B— var här, tyckte han ej fästa
synnerlig vigt vid hela proto-
kollet, hvarför jag uppsköt sända
afskriften tills dess jag kom hem
öfver nu gångna Söndagen. Detta
var fasligt dumt af mig och er-

Känner jag, att jag häruti för-
summat mig. Jag skulle skrif-
va till din K. för idag, men kän-
ner jag mig nu på – på samma
gång nedslagen och uppretad på
mig sjelf och orsaken till denna
ledsamma sak, att jag för till-
fället varit af ej kunna göra det.
Jag ber dig emellertid till honom
framföra min stora ledsnad öfver hvad
som skett, och min ödmjuka anhållan
om tillgift för hvad jag nu kan
hafva brutit emot honom. Du
som känner mig bör nog veta och
känna – huru bittert jag skall
lida utaf, att hafva brutit <u>emot
honom</u>.
Hänvisar i öfrigt till min idag af-
sända telegram.
Rif sönder detta i helt hopraffade
radder sedan du tagit del deraf.

Din vän

H—n

Har du fått mitt gårdagsbref?
D.S.

Luleå d. 1/2 Aug. 1884

Broder!

Hänvisande till mitt dagstelegram, vill jag endast till förtydligande af detsamma skrifva några rader, innan jag nu reser upp till Såf-nasi, der min närvaro är absolut nödvändig. Om telegram inträffar förrän kl. 8 i morgon, att jag bör genast aflemna min protest, så afgår detta i bref från här och kan jag kl. 6 morgon afton inlemna protesten till införande i protokollsboken. Efter hvad som förevarit mellan mig och vederbörande vill jag dock hoppas, att saken kan ordnas i godo. Afvaktar telegram förr Lördagsafton, om så skett. Då jag hemkommer Lördag aftan, får jag antaga bestämd, om fullständig enighet uppnåtts — eller om jag skall inlemna min återkallelse af namnteckningen.

Will min i korthet redogöra för min och vederbörandes ganska

idag.
Jag aflemnade hin komma skriftligt
återtagande af min underskrift (detta
var i hufvudsak lika med P. M., men
måhända något bättre stiliseradt
än P. M. hvilken uppsattes i all
hast, då jag skref mitt föregående
bref.) Han såg tydligt slagen
ut, samt körde ut E. som jag bedt
närvara, under förevändning, att
han ville hafva ett enskildt sam-
tal med mig först. Han sade mig
då, att han aldrig trott det skulle
gå så långt, att han under alla
förhållande alltid tänkt, att un-
derställa beslutet din fars godkän-
nande, att han som en särskild
önskan ville uttala den förhopp-
ningen, att jag ej officielt medde-
lar mitt återtagande nu, utan
låter saken bero till omkring
Söndagen, hvarförinnan han hoppa-
des, att allt skulle på vänligt sätt
kunna afgöras med vederbörande,
att han för fridens skuld och för
att undvika skandal är villig
att ingå på B:s fordringar, bland
att Aktiebol. B. H. & Co. fått 1885

afstår från de 2% som detta belopp
enl. afhandlingen af 21 jan. 1880
har när till – Sören försäljare
af tinnecktningen – att han emot
den alla förhållanden skall före
Söndagen ordna saken med B. –
Efter att detta lofvade jag att
till annk. Söndagen uppskjuta med
återtagandet af mitt namn – såvi-
da ej särskilta omständigheter
ger mig anledning att göra det före
Söndagen. Jag kan emellertid ej
tänka mig att detta dröjsmål
med återtagandet kan på något
sätt inverka på saken. Man få an-
ses, att jag emellertid genast beredt
på att inlemna återtagelsen. Härom
kan jag bedt om telegrafiskt svar
förrätt. 8 i morgon bittida. Han för-
sökte dilla sitt yttrande vid sammanträffet om att
han om B. nu emot (och hvaraf
jag blifvit lurad) så att han ej
skulle hafva fått detta yttrande,
förrän jag lofvat min underskrift.
Jag vidhåll emellertid mitt på-
stående, att han icke allenast
haft detta yttrande och tydligt

försäkrat att så var — utan att
han ickså yttrat detta förrän
jag sagt en enda ord om att jag gillade
hans P. M. till protokollet. Jag öfver-
raskade E. som vittne, men han
kunde icke riktigt, trodde blott
att yttrandet blifvit fällt sedan
jag sagt mitt gillande af P. M., men
innan jag skrifvit under. Olyck-
ligtvis har dock E. i Insp. W.
närvaro sagt, att H. gjort detta
yttrande, innan jag sagt ett enda
ord om P. M:s innehåll. Jag har
idag skrämt upp E., så han kän-
ner sig farligt enkel, och då H.
en gång rest till Kalix och jag får
honom (E.) på tu man hand,
skall jag ytterligare skrämma hon-
om.) (Ej omöjligt att jag kan få
honom att bekräfta min reserva-
tion, ty han är feg och har han
ej H. i närheten, så kan man
få honom till hvad som helst.)
H. var idag mycket spak — och
gick ut tyst och tyst — fastän
med något jemmer och gråtan
om förlorad makt etc. Ingen af
oss förändrade oss, men nog var det
ändå ett fiasko, ~~för~~ hvaraf vi bygga

P. S.

H. erkände sedan under samtalet, att han verkligen haft det antvistade yttrandet förr jag gifvit min tanke tillkänna angående P. M. — Men tillade, att han då hade klart för sig, att han*) och B. voro eniga men att han sedan erfarit att så ej var förhållandet. Han bad mig alltså ej tro, att han ljugit, utan endast att han misstagit sig.

D. S.

Ursäkta slarfvet, men brådskan så stor!

Luleå d. 15 Aug 1884

Broder!

I dag blott några rader. Jag träffade ej vederbörande igår eftermiddag, hvarför jag skref till honom en liten breflapp, som lades på hans nattduksbord, att jag önskade ett samtal kl. 8 e. [illegible] idag på morgon — samt att han då hade att bestämma sig för annulering eller min reservation, samt att endera skulle vara afgjordt för kl. 8

Han och E. kommo gränguln i ansigtet med tin kontoret på slaget [illegible] — de tänkte visst imponera genom sitt förstörda om betydligt naturalt talande utseende! Sedan jag fått mig ett par glosor — och då de sågo att ingen bot fanns, så bad H. få vara ensam ett ögonblick — hvarefter han kom ut med begäran att annulerings-meningen skulle få följande lydelse (i enl med närlagda afskrift från protocollsboken). Som jag ej kan anse att denna ordalydelse på något sätt inverkar menligt för någon

och han så entrāget bad, att den skulle få denna lydelse, på det ej revisorerna skulle förstå huru det verkligen hänger ihop så skref jag under densamma, under den muntliga reservation, att jag anser handlingen af 21 jan 1880 så tydlig och klar, att tvist ej gerna kan uppstå. Härtill svarade han att han och B. tvistat härom fins emellan. Beslutena äro ju emellertid annullerade och detta är ju hufvudsaken – att nu för att rätta skinnet och "fin klipfora" fatt meningen sådan den nu är – kan jag ej tänka mig möjligheten af, att din k. far kan ogilla.

Jag reser nu uppåt elfven till Edefors. Det är förfärligt obehagligt, att jag vid sådana tid tillfällen skall hafva en plats, som tvingar mig att vara från kontoret här. Jag hoppas att ej flaggningen kommer att lida något af min bortovaro, men jag har af flera personer fått uppbära

i form af tydliga pikar etc
förebråelsen, att jag gå här nere
i staden.
Jag längtar mycket efter att träffa din
H. för att jag skall få tillfälle söka något förändring i
hans ögon. Måtte han nu
blott – ej döma mig för hårdt.
H. är nu min fiende – och
skall jag då äfven hafva min
lätt-böjelighet att skylla för att
ej hafva en vän på motsatta
sidan så blir lifvet mig
outhärdligt!
Komm ej med ängsligheten han redan blifvit
en gång.

Din vän
H – y